

Fjärde roten, tomt 28

Kvarteret Bokhållaren

Sjunde roten 1637–57v

Drottninggatans södra sida mellan

Tredje roten 1657h–70

Korsgatan och östra hamnen

Östra delen av 4.28

Olof Hansson i Esperö

1637–40

Johan Amia begärde 1640? immission i Olof Hanssons i Esperö hus. Denne sade sig den 15.12.1641 ha transporterat och uppdragit sitt här i staden stående hus för 350 rdr till

Casten Busk i Hamburg,

vilket *Mikael Busk* på faderns vägnar accepterat.

Laurens Johansson Brems

1648–51, änkan 1652–56

Wilhelm Berg gjorde sig vid utgivandet av den tryckta versionen av Christine kyrkas böcker skyldig till en felläsning: det var Lorens Johansson Brems, ej Lorens Johansson Bruns (i registret tolkat Brun eller Braun), som den 12.10.1647 gifte sig med *Neltje Jordan*. I äktenskapet föddes 1648 *Anders Brems* (död 1680) och 1650 *Christina Brems*, död 1676. En dotter var också *Cornelia Brems*, den 22.5.1678 gift med *Peter von Egmont*, som senare ävertog gården. Cornelia Brems och Christian Meyers styvdotter *Maria Fellbier* anklagades den 6.2.1673 för bruten kyrkofred i tyska församlingen ”så i kyrkbänken som sedan på kyrkogården”. För ”blånad och blodvite skull” kunde jungfru Cornelia Brems inte infinna sig vid rådhusrätten. – Den 16.7.1676 begravdes *jungfru Cecilia Brems* i Christine församling, 24 år gammal.

Fru Neltje Jordan gifte den 11.3.1656 om sig med

skepparen Cornelius Petersson Schwartz (Swart)

1657 – sin död 1659 (begr. 20 nov).

Den 6 och 15.9.1665 möttes Neltje Jordan och *Petter Brandt* inför underrätten, då Petter Brandt fordrade betalning för en båt *Salamandra*, som Cornelius Pettersson Schwartz brukat tvenne resor. Neltje Jordan invände, att Petter Brandt hade varit hos hennes man, då han på sitt yttersta i Petters närvaro hade uppräknat alla sina skulder men att ingen av dem då yttrade ett ord om *Salamandra*. Petter Brandt sade sig inte ha förstått, att Cornelius Schwartz dödsstund skulle vara så nära, eftersom han så nyligen hade blivit sjuk. Han erbjöd sig att avlägga ed på att han aldrig fått en penning i betalning för sin båt.

Jacob Lauterback och samtliga Nellike Jordans arvingar

1669–70

Jacob Lauterbach (se 4.21) gifte sig 26.8.1668 i Christine församling med *fru Anna von Berck* ("von Barg"). Med stor sannolikhet var hon syster till den *Wilhelm von Berck*, som var fadder, när *Jörgen Grave* döpte sin dotter Catharina den 20.12.1668, när Jacob Lauterbachs dotter *Anna Magdalena* döptes den 11.6.1669 och när *Wilhelm Amans* dotter döptes den 1.12.1670. 1686 hade Wilhelm Berck anledning att stämma orgelbyggaredottern *Rangela Horn* för brutet äktenskapslöfte. Det anfördes, att Rangela skulle ha spelat listigt med Wilhelm von Berck. Hon hade följt hans moder till graven tillsammans med hans syskon. Hennes far hade bekräftat förlovningen med en redd måltid. Men *Olof Björnsson* kom emellan och hon gifte sig med honom den 29.11.1670. Det var Rangela Horns andra äktenskap: hon hade tidigare varit gift med den i april 1667 avlidne *Claes Cornelius Bihl*. Vem var Wilhelm von Bercks mor, som Rangela hade följt till graven? Denna mor måste ha avlidit under Rangelas änketid 1667–70. Kan Neltje Jordan ha hunnit med ett äktenskap mellan Lorens Brems död och vigseln med Cornelius Schwartz? (Se västra delen av 4.28.)

Anders Brems (Brims, Bröms) köpman

1673 till sin 1680 (begr. 21 nov.)

Nelke Jordans arvingar fick den 7.2.1670 fasta på *Wilhelm Fellbiers* gård väster härom. Den 30.10.1673 återlämnade Jacob Lauterbach den skrift, som *Annika Fellbier* sänt honom. Han sade att han inte hade något att beställa med saken. Pengarna stod "i parato" hos hans svåger Anders Brems, som köpte gården av Wilhelm Fellbier. Han hade förklarat sig villig att lämna ifrån sig pengarna, när han å sina och sina syskons vägnar naddrade och tillträdde gården. Den 7.4.1674 förklarade Jacob Lauterbach, att han aldrig hade haft någon penning om hand, som gällde den fellbierska gården eller fått någon del i den *med sin hustru* utan hans svåger Anders Brems stod för köpet. Men de pengar som tillkom Willhelm Fellbiers bror *Vincent Fellbiers* dotter *Annika* ville Lauterbach behålla hos sig, eftersom Anders Brems var skyldig honom pengar. – Av detta kan man utläsa, att Anna och Wilhelm von Berck var halvsyskon till Anders Brems, vars mor var Nelke Jordan, begravd den 7.8.1668 under Rangela Horns första änkeperiod. (Wilhelm Berg har den felaktiga stavningen Hieltje Jordan i sin tryckta utgåva av Christine kyrkobok.) Rangela blev änka på nytt och gifte sedan om sig med *Ephraim Habicht*.

I november 1670 anklagades Anders Brems för att sälja ostämplat gods i sin bod. Det omtalas även nu, att Jacob Lauterbach var hans svåger. Han lämnade vid sin död, litet över 32 år gammal, sin hustru *Maria Starkelia* i ett svårt ekonomiskt läge. Redan den 29.9.1680 – alltså före begravningen – hade *Hindrich Schult* på sin patron *Joakim Lützens* vägnar begärt värdering av Anders Brems hus och gård. Den 28.1.1681 begärde Maria Starkelia, att kreditorerna skulle sammanträda.

Peter von Egmont

1681–1706

Peter von Egmont, som tillhörde en inflyttad holländsk familj, var född 1643 och avled 1719 (begr. 21.7.). Som ovan nämnts gifte han sig 1678 med jungfru Cornelia Brems (född 1652, död 1716, begr. 17 jan.). I sammanhang med vigseln övertog Peter von Egmont Anders Brems gård på den östra delen av fjärde roten 28 men tycks också en tid betala tomtöre för den västra delen. Peter von Egmont var handelsman och stadsmäklare och ägde flera gårdar och tomter i Göteborg. Antagligen behövde han inte denna fastighet 4.28ö, ty den avyttrades 1706. Den övertogs för 550 d smt av

remsnidare och sadelmakaremästare Johan Ström,

som första gången den 25 nov. 1707 lagbjöd gården, som angavs ligga mellan handelsmannen Herr Germundssons hus å östra och handelsman Helge Collbergs å västra. *Helge Collberg* hade den 11 samma månad förgäves hävdad sin naborätt. Tomtvärdet i skattningslängden 1715 motsvarade den tomt, husvärdet var 400 d smt och mäster Ström hade lösöre för 550 d smt. 1717 säges Johan Ströms gård vara öde.

Hattmakare Jöns Bergman

lät den 11.3.1717 första resan lagbjuda ett hus och gård på Drottninggatan emellan rådmannen Erik Cederbourgs hus å östra och handelsman Helge Collbergs hus och gård å västra som han köpt av remsnidaren Johan Ström för 600 d smt enligt uppvisat kontrakt daterat 4.3.1717.

Jöns Bergman skrev i obligation den 13.5.1721, att han fortfarande var skyldig mäster Johan Ström i rest på köpeskillingen 210 d smt för dennes hus och gård på Drottninggatan.

Handelsmannen Jöns Muhr

köpte den avbrända tomten efter eldsvådan 1721.

1730 och 1734: hustru Elsa Swarts tomt

Sadelmakaren Sebastian Fock,

född 1682, som var sadelmakaremästare först i Halmstad och sedan i Göteborg, blev före 1730 ägare av den västra av de båda tomterna 4.28 och av den östra före 1737. Han lånade 2.6.1738 200 d smt av föreståndaren i tyska kyrkan och dess fattigbössor och pantsatte hus och gård och sin lediga tomt på Drottninggatan belägen mellan kopparslagare mäster Erik Roths hus och Herr Hans Liedgrens lediga tomt.

I början av 1730-talet hade han *gesällerna Anders Johansson* och *Johan Christian Friedrich Bergman*: där bodde 1734 *löjtnant Erik Ljungs* fattiga änka. Tre gesäller omtalas 1741: *Johannes Fock*, *Reinholt Brase* och *Anders Krok*, vidare *läregossen Erik Björk*.

En ny eldsvåda bör ha drabbat hans gård, ty 1745 talas om sadelmakare Sebastian Focks ödetomter. Han hann låta bebygga den ena, innan han avled 1748 (begr. 17 jan.). Han efterlämnade (enligt bou 6.11.1749) 2233:18 d smt, därav hus och tomt på Drottninggatan med en därintill belägen tomt, värd 1749 daler. Han gifte sig 3.10.1716 med *Christina Halbmeyer*, döpt 4.4.1693, död 1770 (begr. 27 nov), dotter till sadelmakaremästare *Hans Jacob Halbmeyer*, död 1719 och *Sofia Renners*, död 1694.

Gården övertogs av sonen

sadelmakare Johan Fock

född 1717, erhöll burskap som sadelmakaremästare 5.10.1750. Han var g.m. *Sofia Dorothea Lange*? Han avled 17.7.1790 och efterlämnade enligt bouppteckning 24.1.1791 hus och tomt på Drottninggatan nummer 28 mellan mamsell von Öltken och kopparslagare Roth. Änkan Hon omtalas i tomtöreslängden som ägare av gården 1790. Enligt överenskommelse 23.11.1791 övertog sonen

sadelmakare Johan Georg Fock

gården mot att han skulle med husrum, kläder och föda försörja modern och därtjänste årligen lämna henne som handpenning 33 $\frac{1}{3}$ rdr specie. Han bodde hos föräldrarna 1787 och kallas då läderhandlare. Han blev sadelmakaremästare 20.6.1794 (Berg II:11–12, 306).

Johan Georg Fock ägde 4.28 1800: den kallas 1807 hans ödetomt.

Gården uppbjods 14.8.1797 av *Salomon Heyman* och 6.6.1825 av *skräddare Martin Thobin*.

Västra delen av 4.28

Måns Christiernsson

1637–46

Troligen av misstag kallas innehavaren av tomten i yrkesregistret 1639 *Nils Christiernsson* och anges vara hökare. Detta år bötdade han för slagsmål med grannen i väster.

Jacob van der Hagen betalade 9 d smt i huseköpspenning för gården 15.10.1646. *Hans dotter Catharina von Hagen* nämns här i sjunde roten 1649 (då *Anthoni Possets* hemskilda hustru) liksom *Jacob von Hagen* 1650. Om *Jacob van der Hagen*: se 5.30.

1647 anges *Måns Christiernsson* vara bosatt hos *Wellom Jung*. Sedan flyttade *Måns Christiernsson* till 5.5. *Hans änka Anna Svendsdotter* avstod 1666 åt kreditorerna sin gård ”söder om Store Hamnen näst åt Wallen wid Nye Port”.

Troligen övertogs denna gård av

Cornelius Fellbier

som 1645–55 var rotemästare här i sjunde roten

Denne *Cornelius Fellbier* var son till en äldre handlande *Cornelius Fellbier*, som förekom i *Kristines* böcker 1629 och begravdes i redan den 7.1.1639. Det förefaller som om den gård *Cornelius Fellbier* d.ä. bodde i var 5.30, kv *Kommersrådet* (se biografi där) och att det var den gård, som senare övertogs av *Didrik Strokirk*.

Wincent Fellbier (begr. 5.3.1657)

(rote 3: 1653, dåvarande tredje roten ”Sendt Fellbiers änka” 1659–60)

Han gifte sig första gången 27.11.1653 med *Anna Kleinschmidt* (begr. Chr 9.8.1654.) och 12.9.1655 med *Anna Thomasdotter Kühn* (*Kuhn*). Av släkten *Kleinschmidt* omtalar *Wilhelm Berg Hans Kleinschmidt*, gift 1627 med *Anna Hafeman* och *predikanten Wilhelm Longius Kleinschmidt* från *Lübeck*, som avled 1632.

Vid kämnärsrätten den 3.6.1659 krävdes *Wincent Fellbiers* änka (representerad av sin fader *Thomas Kuhn*) av *Jacob Herten* på hushyra.

Skepparen Wilhelm Fellbier

1652–68

I yngre år tycks *Wilhelm Fellbier* ha varit handelsman och järnexportör. Det omtalas 28.8.1665, att *Wilhelm Fellbier* hade inskeppat järn på *Blå Dufwan* och av *skepparen Cornelius Baltzer* fått lov att vänta med betalningen av frakten men i *Holland* blivit avkrävd denna av en främmande holländsk man.

Som högbåtsman på *Lübeck-skepparen Berendt Cordes* båt fick han i en tvist mellan denne och *Gabriel Spalding* och *Conrad Braun-Johan* i december 1667 inför överrätten vittna dels om det pris, som Conrad Braun-Johan tillbjudit skepparen ”över måltid” på skeppet, dels om vad dåvarande pris på beck var. Det tillsattes gode män, som efter överläggning angav följande markgångspriser:

En läst Beck 40 riksdaler

Ett skeppund järn 6 1/4 riksdaler (?)

100 bräder 100 riksdaler

En tolf plankor 11 riksdaler.

Det kan i sammanhanget vara värt att notera, att Cordt Braun-Johan och Gabriel Spalding tillstod, att de hade lovat att betala tullen och tolagen för varorna men inte ”roder, båke- och pålepenningar eller rekognitions- och arm-penningar.”

Skeppsfolket på skeppet K. David besvärade sig i kämnärsrätten den 26.8.1671 över skepparen Wilhelm Fellbier, som inte betalade dem halva deras förtjänta hyra. Han sade sig inte ha andra medel att tillgå än sin sextonedel i skeppet och som innehölls av *Anders Olofsson i sjötullen*. Den 8 november samma år vände sig Wilhelm Fellbier mot redarna i skeppet K. Davids Anders Olofsson, *Carl Torsson* och *Olof Biörnsson*, som utan orsak hade drivit honom från hans skepparetjänst trots att han ägde 1/16-del i båten. Han begärde, att hans skeppspart skulle betalas med 130 rdr specie samt betalning för att han hade rest till Hamburg för att motta skeppet plus 50 rdr diskretion.

Enligt uppgift i magistratens registratur (Ba:1) hade Wilhelm Fellbier blivit skyldig *Leonhard von Saveland* 452 rdr enligt obligation 10.12.1666 och därför pantsatt von Saveland sitt hus och lämnat sitt husbrev i pant. Detta innehade v Savelands arvingar ännu den 18.11.1670, då uppgifterna gavs. Obligationen inprotokollerades den 11.2.1667. Den 12.11.1667 pantsatte Wilhelm Fellbiir all sin egendom till hustru *Cecilia von Lengerken* för lån av 226 rdr. Hon fick dom på Fellbier redan den 21 i samma månad men lät året gå utan att söka exekution.

Fellbiers övriga kreditorer *Vincent Fellbiers* barn, tyska kyrkan och Leonhard v Savelands arvingar trädde till gården i kraft av sina inprotokollerade obligationer och fick uppbud den 23, 26 och 30.8.1669. De sålde den för 600 rdr till *borgaren Johan Hacker*, som fick uppbud 15.10. och 4.11.1669. Hans köp nadržades (vilket innebar att man i egenskap av närmaste granne klandrade någon annans köp) den 11.11.1669 av grannarna i öster. Enligt ett odaterat brev sålde kreditorerna för samma pris 600 rdr gården till dessa Nellige Jordans samtliga arvingar (EIIa:1 a). Gården sades vara belägen på Drottninggatan mellan Claes Philipssons gård på västra och Nellige Jordans gård å östra sidan. Tomten höll i längden 80 och i bredden 23 1/2 fot. – Först den 13.12.1669 besvärade sig Cecilia v Lengerken över denna försäljning av hennes pantegods. Nellige Jordans arvingar fick fastebrev på gården 7.2.1670.

Sina lösören hade Wilhelm Fellbier pantsatt till *Cnut Olofsson*, som uppbjöd dem andra gången den 21.2.1670.

Det omtalas 7.4.1674, att Wilhelm Fellbier hade varit förmyndare för sin bror Vincents dotter *Annika* och lämnat henne sitt arv i sin gård: hennes andel av betalningen för gården förvaltades av Jacob Lauterback.

Om Wilhelm Fellbiers vidare öden kan följande meddelas: Han flyttade till första roten (Vallgatan) men krigskontributionslängden 1675 meddelar lakoniskt ”Wilhelm Fellbier borte”. Änkan var 1676 bosatt på Vallgatans södra sida mellan Korsgatan och V. Hamngatan.

Långt senare får man förklaringen till Wilhelm Fellbiers försvinnande. *Fyrverkaren Hans Meyer* skrev till magistraten den 25.11.1675 (EIIa:11), att hans sal *farbroder* over (opper-) Liutnant Wilhelm Fellbier hade avlidit i Köpenhamn, då han ”i förleden ofred” var fången där med välborne *Herr Capitain Ancarcreutz*. Wilhelm Fellbier saknade bröstarvingar, som kunde ärva ”de åtskilliga månadslöner”, som han hade innestående hos Kungl. Maj:t. Både hustru och barn hade avlidit under ofreden. Hans Meyers moder hade låtit begrava hustrun. Hans Meyer och hans syster var närmaste arvingar och han hade med stort besvär utverkat approbation av ”Hög Kongl. Likvidationskommittén”.

Då Bohus belägrades avled Wilhelm Fellbiers dotter på Kvarnberget i *Sven Rasmussons gård* och hustrun avled ungefär samtidigt i sal. Lars murmästares gård. Detta attesterades av *Ella Svendsdotter* och *Annika Larsdotter*. Tilläggas kan, att Wilhelm Fellbiers änka begravdes utan prästliga ceremonier den 23.11.1679 ”när det ringde andra gången”, eftersom hon under hälsans dagar varken hade bekymrat sig om nattvarden eller besökt kyrkan.

Ytterligare arvingar fanns tydligen ty den 15.10.1696 begärde *hustru Maria Fellbier* att få lyfta arvet efter sal Wilhelm Fellbier. Hustru *Estrid Fellbier* ansåg att hennes syster Marias förbud mot att Estrid lyfte sitt arv hos hustru *Elisabeth Jordan* var olagligt

Jacob Lauterback och samtliga Nellike Jordans arvingar

1669–70 (se 4.28o)

Neltie Jordans söner

1671

Neltie Jordans döttrar

1673

Neltje Jordans barn

1675

Eftersom tomtöreslängder saknas 1682–95 är det svårt att avgöra, vem som under denna tid ägde den västra delen av 4.28.

Till en början tycks *stadsmäklaren Petter von Egmont* ha svarat för både den västra och den östra delen av 4.28. Han nämnes som granne till 4.29 år 1687. En tid var *rådman Christian Schotte* ägare. Han betalade 24.4.1693 huseköpspengar för ett hus 4.109 på andra sidan Drottninggatan, som han köpt av guldsmeden Henrik Wedinghusen (se också 4.40ö).

Bleckslagaren Christian Ahnert,

som fått burskap 16.11.1691, svarade för tomtöret 1696. Han lånade 26.2.1695 75 d smt av hospitalet och pantsatte bland andra tillhörigheter ”mein jetziges wohnhaus und grund, so ich von Herr Christian Schotte gekauft”. Han var granne till 4.29 1701. Den 1.12.1691 gifte han sig i Haga med jungfru Catharina Falck, som avled som änka 1731, begr. 50 år och en dag gammal 25.4.1731. Hon kan inte haft ett särskilt roligt liv och Christian Ahnerts grannar var säkert inte glada över att ha honom i gården, vilket framgår av nedanstående:

Den 15.5.1696 berättade skomakaren *Johan Radewig* (bosatt 4.56, Sparb.), att han på aftonen klockan emellan nio och tio tillsammans med *Arent (Burman) skräddare* (bosatt 2.47, Sidenväv.) var på hemväg, var till sitt. När de skildes åt på gatan vid *Anders Bengtsson Hjsings* hörne (4.34, Korsgat. – Kyrkogat.) och bad varandra god natt, kom han inte längre ned på gatan än till *Philip skomakares hus* (3.60) förrän han hörde Arent Burman ropa ”Hielp, hielp”, Johan Radewig hielp”. Då gick han strax tillbaka till honom, och när han kom dit, släppte Christian Anert honom och lopp sin väg till Konungsgatan. Då steg Arent upp och sökte efter sin käpp och mössa (”mysa”). Då kom också *Gert (Heimsath) nålmakare* ut i sitt fönster (köpte först 1698 2.19) och sedan ut på gatan. Han gav Arent sin käpp, som han sökte efter. Johan Radewig såg att Arent hade trenne blodsår, två under munnen och en på tummen.

Mäster Gert berättade, att Christian Anert på aftonen hade kommit in i hans hus utifrån Haga och frågat, om han inte hade någon främmande hos sig, då Gert svarade, att han ”skänker ingen drick”, dock lät han honom få dricka en gång, fast han redan förut var drucken. En kvart (fjärdedels timme) eller en halvtimme där efter gick Christian Anert sin väg bort, då Mäster Gert bad sin piga, att stänga igen lämmarna. När hon kom ut såg hon, att Christian Anert ännu stod på gatan utanför *Fistulators hus* (4.45, Holl. o Dompr) salva venia och vomerade. Litet därefter hörde Mäster Gert ropa på gatan ”Hielp, hielp i Jesu namn”. Då löpte han (löpandes han) i fönstret till att se, vad som var på färde och såg då tvenne karlar där vid hörnet hålla på att slåss. Han kunde inte precis (just) känna igen dem. Han såg att Anert slog Arent ett slag med käppen eftersom slagsmålet mest var överståndet. Då lopp han ut för att se noggrannare efter (”nogare till”), vilka det var och då han kom dit (”tit”) hörde han Arent ropa ”Hielp, Hielp” och skilde folket åt och då lopp Anert sin väg till Konungsgatan.

Magistraten skrev den 26.9.1704 till konsistorium (Ba:16) angående borgaren och bleckslagaren Christian Anerdt, som nu under några år ”hade slagit sig till ett mycket oanständigt leverne genom fylleri och ont sällskap, varpå hade följt lättja och hantverkets försummelse”. Han hade också fattat lust och nöje till ”lösaktiga qwinnspersoners umgänge i stället för att älska och som en ärlig man och make söka försörja och leva tillsammans med sin laggifta hustru”. Magistraten hade varnat honom åtskilliga gånger och belagt honom med fängelse och annan näps. Nu hade man fått hans själasörjare i Tyska församlingen ”att ställa honom hans ofog för ögonen” och han hade skriftligt lovat att bättra sig men inte långt därefter illa hanterat hustru och barn.

Samma år skrev magistraten i samma registratursvolym angående borgaren *Lars Svenssons* son *Lars Larsson*, som hade satts i lära hos bleckslagaren Christian Anerdt, vilken hade visat sig ”ligerlig” och haft ett slätt hushåll.

Lärogossen hade stundom måst gå hem till sina föräldrar för att få mat. Christian Anerdt hade enligt pojken utan orsak låtit föra honom till arrest i högvakten. Fadern begärde att pojken skulle befrias från lärofadern.

Bleckslagaren Christian Anert avled 1706 (begr. 4 dec), ”alt über 90”, en uppgift så förvånansvärd, att Berg tvivlade på att han var densamme som gifte sig 1691 och uppförde honom på annan plats i registret. Parets yngsta barn, en dotter Catharina, döptes 2.4.1704.

Bleckslagaren Christian Anerts kreditorer sålde genom starbhuskuratorerna *Magnus Melander* och *Jacob Wadst* sålde en dem genom RR-dom den 20.12.1706 tillfallen hus och gård på Drottninggatan, belägen mellan guldsmeden Mäster Hans Springgkorns hus och gård å västra och remsnidare mäster Johan Ströms å östra sidan, hållande i längden 81 fötter och i bredden 24 fötter för 520 d smt till *handelsmannen Helge Collberg*, som fick fastebrev 18.2.1707. Den 15.11.1703

gifte han sig med jungfru *Anna Rauers (Rauwert)*, dotter till *Jacob Rauwert* och *Maria Hennings*. 1717 omtalas utom honom och hustrun Anna deras *boddräng Anders Månsson* med 50 daler i lön.

I en årshandling, daterad den 25.11.1721 (EIIa:33) omtalas, att *Volrath Tham* redan i augusti månad för sin svåger *Martin Gieske Biihuusens* räkning hade begärt prompt exekution på dennes tröge debitor Helge Collberg för en 5-årig kontraktskuld på 266 daler 8 öre smt.

Efter den stora branden 1721 flyttade Helge Collberg till Alingsås.

Den 26.9.1726 uppbjöds första resan handelsmannen Helge Collbergs på Drottninggatan belägna tomt mellan handelsmannen Jöns Muhrs obebyggda tomt å ena och kopparslagaremästare Erik Roths å andra sidan till lösen, vilken han till en del lämnat sina kreditorer i underpant.

I bouppteckningen efter *madame Maria Rauwert* den 27.10.1737 omtalas avl. Anna Rauwert, handelsmannen Helge Kollbergs i livstiden varande k. hustru, deras tvenne barn *strumpvävaren mäster Bernt Kollberg* och *fältskäraren Niclas Markussons k. hustru Brita Kollberg*.

I Göteborgs magistrats registratur för april 1742 (Ba:48a) omtalas stämning i Kalmar på strumpvävaren Berendt Kollbergs änka *Susanna Maria Scalitz*, bosatt i Stockholm på Kungsholmen hos *fabrikör Johan Christian Schultz*. Stämningen avsåg framlidna Madame Maria Rauwertz arvingar. *Borgaren Jonas Ekling* omtalas på sin pupill *Nicolaus Rauwerts* vägnar.

Före 1730 köptes och bebyggdes denna västra del av 4.28 av

sadelmakare Sebastian Vock,

som 1738 pantsätter båda tomterna. 1745 talas om hans ödetomter. Se östra delen av tomten ovan.

Därefter hade de båda tomtdelarna gemensam historia.